

MŪSŲ LIETUVA

SVEIKINAME SIMĄ KUDIRKĄ AMERIKOJE

NR. 47 (1373) XXVI. 1974 M. LAPKRITIS - NOVEMBRO 21 D. 70 centavų
R. Juatindiba, 20 - Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, ESP. Tel. 273-0338

Buvo sutiktas tyliai, nedaug kas žinojo
apie jo atvykimą į New Yorką

BRAZILIJA

Lapkričio 15 rinkimai žymiai pakeitė politinę partijų padėtį. Nors galūtiniai rezultatai bus pranešti vėliau, bet jau dabar aišku, kad opozicijos partija, MDB, pakilo. MDB pirmą vietą užėmė 18 es-tadų senatorių rinkimuose, o São Paule jos pergalė yra pilna, tiek sostinėje, tiek provincijoje.

Ivairiose valstijose padidėjo MDB atstovų skaičius seimuose. Arenos gubernatoriai turės skaitytis su kitos partijos dauguma São Paulo ir kituose estaduose.

Visame krašte rinkimai ramiai, tvarkingai praėjo, bet net ir MDB vadovai stebisi jiems taip smarkiai palankiais daviniais. São Paulo senatoriumi išrinktas Orestes Quercia, buvęs Campinas prefeitas.

Meningito epidemija truputį atslūgo. Dar daugiau sumažėjo, kur, ypač mokyklose, buvo skiepyta. Betgi, kol dauguma dar neskiepyta, negalima sakyti, kad pavojus jau praėjęs. Rio de Janeire, pavyzdžiui, meningito aukos padidėjo - per šio mėnesio pirmąsias 11 dienų ligoninėse mirė jau 12 asmenų.

Benzinas galėtų atpigti, jei arabai patvirtintų Saudi Arabijos pasiūlymą numazinti 3,5 nuošimčiais benzino kainą.

Ateinantį vasario mėnesį Brazilijoj lankysis Saudi Arabijos valdovas Faisalas. Brazilija pradėjo su arabais didelius prekybinius-ekonominius santykius.

Pasaulyje

ANGOLA

Afrikoj vis neramu. Angolos sostinėj Luandoj kelias dienas tęsėsi riaušės, per kurias krito virš šimto asmenų. Jų dauguma - negrai, kurie kovoja ne tik prieš baltuosius, o ir tarpusavyj, susiskirstę į tris tautines partijas; mat, kiekvienas nori valdyti.

Artimieji Rytai

„Jaučiu, kad einam prie naujo karo“, pripažino Shulamit Aloni, vienintelė moteris naujojo Izraelio valdžioj. Mat, aštuoniolika arabų kraštų atstovų, susirinkusių „arabų viršūnių“ pasitarimui Rabate, nepramatė jokios taikos su Izraeliu. Priešingai, pripažino Palestinos teroristų vadą, Arafatą, kaip naujos palestiniečių valstybės kūrėją. O Arafato tikslas - nuo nepripažinto terorizmo prieti prie pripažintos atstovybės Suvienytose Tautose, sukūrus atskirą 3 milijonų gyventojų valstybę Izraelio pašonėj, Jordano pakrantėj.

Argentina

Albertas Villar, federalinės policijos viršininkas, tragiškai žuvo, manoma, per teroristų rankas. Tai vienas didžiausių smūgių dabartinės valdžios struktūrai. Juk jis buvo 18.000 policininkų viršininkas, ir turėjo susekti, išaiškinti ir suimti teroristus. O žuvo tuo momentu, kai tikėjosi galįs nors valandžiukę ramiai pailsėti. Sėdo Lujano upėj į motorinę valtį kartu su žmona pasivažinėti. Bet valtis sprogo ir tik du lavonai atsidūrė vandeny.

Neramumai ir trūkumas saugumo priverčia net ir mokinius apleisti pamokas. Ir daug mokytojų atsisako eiti į mokyklas, kadangi anoniminiai grąšomi mirtimi. Tad policija turi saugoti nuo teroristų net ir vaikus.

JAV - bės

Praėjusių rinkimų rezultatai parodė didelį amerikiečių nusistatymą prieš dabartinę respublikonų politiką. 62 nuošimčiai amerikiečių visiškai nebalsavo. Smarkiai iškilo demokratų partija. Kas respublikonus atstūmė, tai „Watergate ir hamburgeris“, būtent vidinė politika ir vis kylanti maisto produktų kaina.

Tačiau pats prezidentas Fordas nesijaučia pralaimėjęs - ir prašo Kongresą bendradarbiauti.

„Pagaliau troškimai išsipildė, ir Simas Kudirka, prezidento Fordo asmeniniu įsikišimu, pirmą naktį nakvojo Amerikoje“, rašė vakar Michael McGuire. „Chicago Tribune“ korespondentas. Fordas padarė intervenciją Brežnevui, prašydamas, kad tas netrukdytų Kudirkos šeimai išvykti.

Kudirka su žmona, motina ir dviem vaikais antradienio vėlai vakare atvyko į JFK aerodromą New Yorke ir sustojo dr. Rolando ir Gražinos Paegle šeimoje, Locust, N. J. Su jais buvo ir du Valstybės departamento atstovai. „Jis labai išvargęs, paskutinės kelios dienos buvo labai įtemptos“, sakė Gražina korespondentui. Su Kudirka telefonu buvo susisiekęs iš Chicago ir kongresmanas Robert Hanrahan. Kudirka jam padėkojęs: „Prašau priimti mano šilčiausią padėką už Jūsų pastangas išsilaisvinti iš barbariškos sovietų valdžios“.

AP jo atvykimą paskelbė visai spaudai ir sakė, kad aerodrome buvo nedaug jį pasitikiusių lietuvių, mažai kas žinojo jo atvykimą. Iš Lietuvos į Maskvą Kudirkos šeima išvyko traukiniu, iš Maskvos išskrido anksčiau rytą.

Valstybės departamento pareigūnai, kurie pereitą savaitę išvyko į Maskvą atlydėti Simo Kudirkos šeimą, buvo Williams Dyess ir Algis Rimas. Pirmasis yra rusų skyriaus vedėjas, antrasis - tarptautiniams aerodromams pareigūnas ir vertėjas.

Simo Kudirkos istorija yra unikumas mūsų tautoje ir, gal būt, pačioj Amerikoje. Kas buvo tie, kurie atitaisė aną gėdingą išdavimą ir viską padarė, kad Kudirka atsidūrė čia, kur jis jau prieš ketverius metus veržėsi?

Pirmiausia reikia paminti latvi Robertą Brižę, kuris buvo vienas trijų liudininkų, matęs visą atidavimo sceną ir su pasi baisėjimu atpasakojęs visiems. spaudai, televizijai, valdžios pareigūnams. Jeigu nebūtų buvę tokio drąsaus ir sąžiningo žmogaus, apie Kudirką pasaulis nebūtų nieko sužinojęs, ir jo šiaudien gal su mumis nebūtų. Po to sujudo visa Amerikos visuomenė, pradedant prezidento Nixono pareiškimu, baigiant Kongresu ir spauda.

Kai energingos veiklos dėka buvo surasta, kad Kudirka ir jo motina yra Amerikos piliečiai, Kongrese labiausiai ėmėsi akcijos jaunas Chicagos atstovas Robert Hanrahan. Jis veikė ir įteikė kelias rezoliucijas su daugiau kaip 100 kitų kongresmanų parašais. Senatorius Charles Percy panašiai veikė Senate.

Kongreso abiejų rūmų spaudimas buvo nepaprastai svarbus. Senatoriai Jacksonas, Percy, Javits, Case, Williams, Kennedy Buckley, Griffin, Talmadge, Gurney dažnai kreipėsi į sovietų ambasadą ar kitais kanalais kontaktavo Maskvą. Sen. Javits rašė Henry Kissingeriui, kad „mūsų valdžia Kudirkai yra daug skolinga, ir Amerika turi atitaisyti jo garbę“.

Sovietai buvo įtikinti, kad tas reikalas tikrai rūpi Amerikai. Kai čia lankėsi jų prekybinė delegacija, ir su ja Kongreso atstovai diskutavo ir kėlė Simo reikalą.

Iš lietuvių gal daugiausia pastangų padėjo gelbėti Kudirkos šeimą rytuose veikias „Americans for Simas“ komitetas, vadovaujamas Daivos Kezienės, ir „Seamen's Education Federation“ vardu veikusi Gražina Paegle ir jos vyras dr. Roland Paegle.

(DRAUGAS)

RUSIJOS ATEITIS

Lemiamas veiksnys Lietuvos likime

Iki šiol mūsų spaudoje daugiau dėmesio kreipiama įvairių tolimų valstybių reikalams bei rūpesčiams negu Sovietų Sąjungos. Jei iškeliami, tai tik neigiami reiškiniai, kurių, tiesa, ten yra per akis. Bet, jei jų ten tiek daug, kaip atsitiko, kad tas tautų kalėjimas iki šiol nesugriuvo?

Atsakymas labai paprastas -- jėga ir teroru. Bet tos priemonės, tik tada gali būti pateisinamos, jei jomis siekiama kurio nors aukštesnio tikslo, kad ir, pavyzdžiui, komunizmo įvedimo visame pasaulyje. Šiandien toks tikslas yra išblėsus, kaip ir didžiųjų tikybių kovingumas, nes panašūs režimai atskiruose kraštuose kaip ir vienodos religijos jų dar nevienija. Paklusnumo Maskva pasiekė tik ten, kur ji turi savo kariuomenės. Bet jos satelitai tuč tuojau atsiskirtų. Jėga krūvoje laiko ir į Sovietų Sąjungą įjungtas valstybes. Tiesa, pati Rusija dėl to gali jaustis saugiau, ji turi ir ūkiškos naudos. Bet nūdieniame pasaulyje, technikos pažangos dėka, ta nauda ir tas saugumas kasdien mažėja, todėl ir pastangos išlaikyti pavergtas tautas krūvoje vis daugiau darosi neprasmingos. Anksčiau ar vėliau tai turėjo ateiti ir patiems rusams į galvą. Tik nuo to proceso, o ne vienokio ar kitokio JAV prezidento išrinkimo priklauso ir Lietuvos likimas.

Žmonės, kurie gauna re-tos progos intymiau išsikalbėti su kompartiečiais, teigia, kad daugelis jų prisipažįsta, kad sovietinis režimas laikosi tik iš išsibėgėjimo. Jis gali užsitęsti dešimtmečius, bet ir tuojau pat subyrėti. Žinoma apie tai viešai nekalbama. Ne tik dėl to, kad negalima, bet ir dėlto, kad nesinori. Amerikoje mes esame įpratę sakyti, kad tą kraštą šunys nusi-neš ant uodegos. Nepriklausomoje Lietuvoje net sovietų igulas ten įvedus, mes buvome palyginti drausmingi ir klausėm valdžios, nors protas liepė pirkti aukso ir svetimų valiutų ar iš viso, jei įmanoma, pabėgti. Ir vokiečiai dar klausė Hitlerio, kai jau buvo aišku, kad tas neturėjo šanso laimėti. Už tat negalima stebėtis ir rusų kantrybe.

VYTAUTAS MEŠKAUSKAS

Ir pagaliau vieną dieną pasirodė Solženicinas, kuris opoziciją valdžiai padarė madingu, nors dar ir draudžiamu dalyku. Jis nebūtų populiarus, jei nesakytų to, kas jau buvo žinoma kitiems galvojantiems rusams. Savo 1973 m. spalio mėn. t.y. prieš savo ištrėmimą laiške politbiurui Solženicinas rašė:

"Kuo mes užsiėmėme per paskutinį pusšimtį metų: pasauline revoliucija; savo įtakos išplatinimu Rytų Europoje, ir kituose kontinentuose; žemės ūkio tvarkymu pagal ideologinius principus; kliudančių klasių išnaikinimu; krikščioniškos religijos ir moralės naikinimu; efektingu, bet visai nereikalingu erdvės užkariavi-

mo lenktyniavimu; savaimė aišku, kad ir savo pačių apsiginklavimu ir kitų tautų ginklavimu; žodžiu viskuo, išskyrus pagrindinio mūsų tautos turto -- Šiaurės Rytų išvystymu. Mūsų tautai tačiau lemta gyventi ne erdvėse, taip pat ir ne Pietryčių Azijoje, ir ne lotynų Amerikoje. Sibiras ir Šiaurė yra mūsų viltis ir mūsų apsilvymo filtrai..."

Solženicinas, prileidžia, kad Rusija yra ilgesniam laikui pasmerkta autoritariniam režimui, tačiau viskas priklausą nuo to, kokios rūšies jis būtų. Nepakeliamas yra ne pats autoritetas, bet jo primestas kasdieninis ideologinis melas...

"Toji ideologija -- samprotauja jis toliau --, kuri mūs veda į konfliktą su užsieniu, jau seniai nustojo bet kokios reikšmės viduje. Ne

DAIL. JONUI RIMŠAI SUTEIKĖ GARBĖS PROFESORIAUS TITULĄ

Prof. dail. Jonas Rimša V. Maželio nuotrauka

DAIL. JONUI RIMŠAI, gyv. Santa Monicoje, Kalifornijoje, Bolivijos universitetas Suci mieste, už nuopelnus Bolivijai suteikė garbės profesoriaus titulą.

J. Rimša, gyvendamas Bolivijoje buvo su vyriausybės parama įsteigęs meno akademiją, kuri išugdė 20 pirmųjų dailininkų Bolivijoje, sudarančių pagrindą krašto meno vystymuisi ir galimybę steigti universitete meno fakultetą.

J. Rimša buvo kviečiamas šiam fakultetui vado-

vauti, bet dėl pablogėjusios sveikatos, kvietimo nepriėmė.

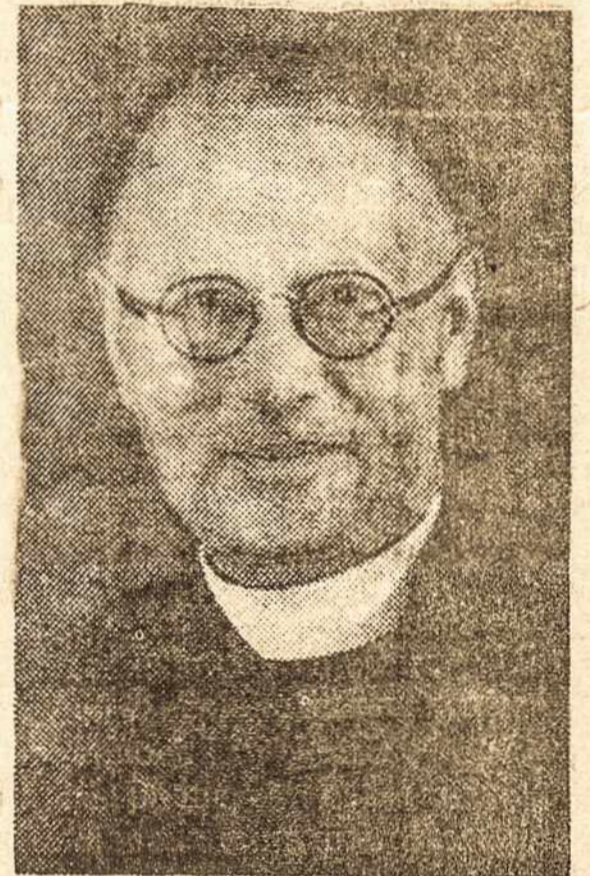
1949 m. Bolivijos vyriausybė J. Rimšą apdovanojo žymiausiu krašto Kondoro ordinu ir suteikė jam Bolivijos garbės piliečio titulą.

J. Rimša, kuriam yra 71 m., pernai turėjo sunkią operaciją ir dabar pamažu taisosi.

Jo kūrinių paroda suruošta Bolivijos sostinėje La Paz meno muziejuje. Šiai parodai surinkti darbai iš privačių kolekcijų ir prezidentūros.

taip kaip dvidešimtais ar trisdešimtais metais. Šiuo metu ji nieko mūsų kraštui nepadedą, ji tėra tik iš papkės padaryta teatro scenos kolona. Jei ją paimsi šalin, niekas nenukris, niekas nesudrebės. Mūsų kraštas jau seniai tvarkomas iš pagal materialinius apskaičiavimus ir įvesta tvarka palaikoma pavaldinių paklusnumu, o ne tikėjimu į ideologiją."

Atrodytų, kad Solženicino išvedžiojimai sovietiniams žmonėms turėtų atrodyti kaip reakcionietiško romantiko svaichiojimai. Iš tikro jie, jei ne visai, tai bent didele dalimi, atitinka labai didelio skaičiaus rusų galvosenai. Ginčas eina ne dėl to, ar režimas subankrutavo, bet daugiau dėl to ko kiu jį pakeisti.

Prel. Juozas Gutauskas jau 40 metų redaguoja Skotijos lietuvių laikraštį "Išėivių Draugas", kuriam suejo 60 metų

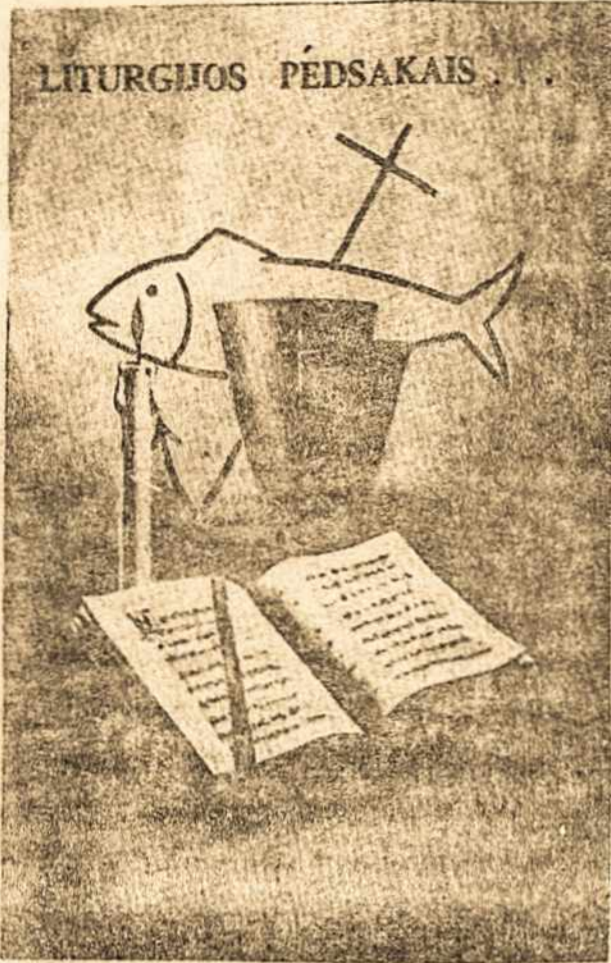
POEZIJOS ANTOLOGIJA "Tretieji vainikai" jau renkama Čikagoje. M. Morkūno spaustuvėje. Redaktoriai Paulius Jurkus, Anatolijus Kairys ir Pranas Naujokaitis antologijon įtraukė 50 išėivijos poetų, nepatekusių į K. Bradūno, redaguotą antologiją "Lietuvių poezija III".

Vokietija

"OSTPREUSSENBLATT", V. Vokietijoje Rytprūsių Vokiečių Sąjungos leidžiamas savaitraštis, dviejuose numeriuose paskelbė Šveicarijoje gyvenancio dr. A. Geručio paskaitą apie sovietų įvykdytą laisvo tautų apsisprendimo teisės sulaužymą Baltijos kraštuose. Šią paskaitą dr. A. Gerutis skaitė Liucerne įvykusioje konferencijoje, kuri svarstė žmogaus teisių ir tautų laisvo apsisprendimo pažeidimus.

V. M. FEDERAVIČIUS Bad Zwischenahne savo laisvalaikiu nuliejo iš cemento antkapinius paminklus visiems šioje vietovėje gyvenantiems viengungiams, įrašydamas jų gimimo datas ir gimtąjį kraštą Lietuvą.

LITURGIJOS PĖDSAKAIS

Ir krikščioniškas gyvenimas turi būti gyvenamas kasdien, o ne tik tam tikroms progoms ar tam tikrais sumetimais.

— Krikščionis — „šviesos sūnus“. Tad turi atmesti „tamsos darbus“. Kaip tik dabar proga giliau peržvelgti savo gyvenimą, pastebėti trūkumus ir galimai juos pašalinti. Apsirijimas, girtavimas, palaidumas, neskaistumas, nesantaika, pavydas... tai tik kelios „juodos dėmės“, kurias pastebi apaštalas.

Krikščionis turi stengtis elgtis kaip pats Kristus. Ką šv. Paulius vaizdžiai išreiškia žodžiais:

2. „Apsivilkite pačiu Jėzumi Kristumi“.

Pabudęs ir atsikėlęs, žmogus apsitengia. Rūbas jam duoda išviršinę išraišką.

Po rūbu pasiliks tas pats fizinis kūnas. Tačiau, jei krikščionis „vilkės Kristumi“, šis rūbas ne tik uždengs žmogiškus trūkumus, o palapsniu ir pataisys bei pašalins. Svarbu visuomet „vilkėti Kristumi“, kuriuo būvome „apvilkti“ per krikštą, o ne tik kartkartėmis.

3. „Budėkite, nes nežinote kada ateis“.

Istoriniai Kristus atėjo į žemę vieną kartą.

Mistiniai, per tikėjimą, Kristus realiai užmezgia asmeninius santykius su kiekvienu mūsų. Kristus gali gimti manyje, tavyje, jame — joje; ir jis „sugrįš“ dėl kiekvieno.

Kristus gimis manyje, jei aš su tuo sutiksiu; bus atmetas, negims, jei aš jo nepriimsiu. Kokia atsakomybė! Ir kokia tikrovė! Ir tuose pačiuose namuose — pas viena Kalėdos, pas kitą — „Šalin jį, ant kryžiaus!“

Tačiau vieną dieną turėsiu, kad ir nenorėdamas, asmeniai su juo susitikti. Kada tai bus? — Nežinau. Tad „Budėkite...“

4. Ir „Kopkite į Dievo kalną...“

Liturgija nesustoja — skatina eiti, kopti, žengti pirmyn:

— eiti į Dievą: statytis prieš akis giliausią ir reikšmingiausią tikrovę — Dievą;

— kopti į šventovę: reikia stengtis suprasti, kad Dievas mus nori padaryti savaisiais (mums kalbėti, mus išgelbėti) ne individualiai, atskirai, o kaip tautą, kaip vieningą bendruomenę. Todėl nori mus matyti

: ir tam tikroji struktūroje, tam tikrose organizacijose;

: susibūrusius į maldos namus, bendruomeniškai švenčiant mūsų susitikimą su Dievu.

5. Adventas — tai susitikimas su Dievo Sūnumi, susitinkant prie altoriaus ir su „žmonių sūnumis“.

Tai pilnas Dievo šeimos susitikimas.

Ši „santaika“ turi nuteikti ir mūsų santykius su kitais — šeimyniniam, visuomeniniam gyvenime.

: mūsų sprendimai kitų atžvilgiu turi būti vykdomi „po Dievo akimis“, kuris yra „genčių ir tautų teisėjas“;

: patiems reikia ugdyti savyje taikos, sugyvenimo jausmus, nukreipiant mums įgimto agresyvaus polinkius į gerbūvį nešančią jėgą: „iš kardo nukalti noragą, o jietį paversti dalgiu“.

pg.

PLIAS PRANEŠIMAS

Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos Centro Valdyba norėtų suorganizuoti Brazilijoje Sąjungos skyrių, kuris apjungtų lietuvius ir lietuvių kilmės inžinierius, architektus, fizikus, chemikus, biologus, geologus, hidrologus, astronomus, okeanografus, matematikus ir kitus tikslųjų bei gamtos mokslų specialistus.

Šiam tikslui įgyvendinti šaukiamas steigiamasis susirinkimas, kuris įvyks š. m. lapkričio (novembro) mėn. 22 d., penktadienį (sexta-feira), 20:00 val. C. Valdybos įgaliotinio bute: rua Maestro Chiafarelli, 736 — Jardim Paulista. Tel. 282-2919.

Kviečiami dalyvauti visi aukščiau paminėtų kvalifikacijų asmenys.

—Algirdas Idika

„PLIAS“ Centro Valdybos įgaliotinis

„IŠ KARDO NUKALDINS NORAGĄ“

Pirmąjį Advento sekmadienį Bažnyčia pradeda naujus liturginius — bažnytinius metus. Tuo nori paskatinti tikinčiuosius atsinaujinti krikščioniškam gyvenime.

Paskatos akstinas kyla iš paties Dievo žodžių per liturginius skaitymus.

1. „Išmušė valanda pabusti iš miego“.

šaukia apaštalas Paulius.

— Gyvenimas — ne sapnas, o tikrovė. Ir atsakomybė.

SAJUNGOS—ALIANČA PASTOGĖJ.

—o- Lapkričio 10 d., po ilgos pertraukos, gražus sąjungiečių būrelis susirinko, smagiai ir tikroje lietuviškoje nuotaikoje, praleisti sekmadienio popietę ir pasivaikinti, sąjungiečių moterų paruoštais, skaniais valgiais. Sąjungos-Alianča ruošiamos tokio pobūdžio sueigos, yra tapusios, lietuvių tarpe, lyg tradicija ir todėl jos laukiamos ir gausiai lankomos. Tik šiais metais tos sueigos, arba pietūs, parėjo dėl tam tikrų susidėjusių priežasčių, todėl ir norinčių juose dalyvauti, susirašė ne mažas skaičius. Kaip ir kitais kartais, taip ir ši syki, pietų dalyviai turėjo progos išmėginti savo laimę trijų vertingų dovanų lošime, pagal išgytą pietums bilietelio numerį. Šį kartą dovanas paskyrė Sąjungos-Alianča vicepirmininkas J. Žvingila.

—o- Sąjungos-Alianča namai V. Beiloje buvo išnomuoti komerciniai firmai, bet nuomininkas, po pusmečio, atsisakė ir namai liko tušti. Nesant kitos lietuviškos organizacijos, kuri galėtų tuose namuose įsikurti ir lietuvišką darbą dirbti, Sąjunga priversta vėl juos išnomuoti.

—o- Yra sąjungiečių atsilikusių su nario mokesčiu. Pagal organizacijos įstatus, narys atsilikęs su nario mokesčiu vienus metus, pašalinamas iš organizacijos. Kas tokioje padėtyje yra, patartina nebelaukti ilgiau, o kuo greičiau sutvar-

kyti savo nario mokesčių pas išdėtinke Albina Ambrozevičienę.

—o- Sąjungos-Alianča valdyba savo posėdyje, lapkričio mėn. 13 d., svarstė Naujų Metų sutikimo ruošą Sąjungoje. Nutarta ruošti ir jau sudaryta sąmata. Nutarta dar iš anksto registruoti norinčius dalyvauti N. Metų sutikime, ir turėti tikrą dalyvių skaičių, darant tam reikalui pasiruošimus. Galutina kaina bus paskelbta vėliau, bet jau galima pradėti taupyti apie šimtine...

—o- Sąjungietė rašytoja Halina Mošinskienė praneša, kad jos vadovaujamas Literatūros mėgėjų būrelis, nutarė viešai pasirodyti São Paulo lietuviams ir prašė Sąjungos-Alianča valdybos užleisti, tam reikalui Mokos rūmų salę. Literatūros būrelio pasirodymas įvyks lapkričio mėn. 30 d., rua Lituânia, 67. Apsilankykite.

—o- Revizijos komisijos pirmininkas Jurgis Garška, jo žmona Franciška ir Elena Pavidonienė, ekskursuoja Brazilijos pakraščiais iki pat Amazono sostonės, Manaus. Ekskursija užsitęs apie mėnesį laiko.

—o- Betvarkant Sąjungos biblioteką, rasta didelis trūkumas knygų, kurios, savo laiku, yra paimtos skaityti ir negažintos. Valdyba prašo, jei kas turi paėmęs iš Sąjungos bibliotekos knygas, gražinti jas, nes norima aktualizuoti knygyno katalogas. Knygyno vedėja yra Anielė Dutkienė, tad tuo reikalu pas ją reikia kreiptis.

Sgs. Krsp.

Illinois Lietuvių Gydytojų Draugija skelbia pramoginės (astradinės) dainos konkursą.

Premijom skiria \$ 1000. Pirmą vietą \$ 500, antrą \$ 300 ir trečią \$ 200.

Jury Komisijon pakviesti muzikai: Alice Stephens, Balys Pakštas, Faustas Strolia ir Alvydas Vasaitis, rašytojas Aloyzas Baronas ir Illinois Gydytojų Draugijos atstovas Dr. Alicija Ruibys.

Pageidaujama, kad kompozicija ir tekstas būtų sukurtas laisvajame pasaulyje esančių lietuvių kompozitorių ir poetų. Jei žodžiai ne kompozitoriaus sukurti, tai dėl teksto kompozitorius susitaria su poetu.

Pageidautinas šokių ritmas, taip pat kad kūrinys susidėtų iš posmų (verse) ir priedainio (refrano). Melodinėje slinktyje galima pasinaudoti lietuviškais motyvais. Prašoma pridėti akordus, kad kūrinium galėtų naudotis akordionistai ir gitaristai. Kūrinio ilgumas pageidautinas 32 taktų.

Konkursui kūriniai prašomi atsiųsti ligi sausio 31 d. 1975 m. (pašto data).

Kūriniai pasirašomi slaptyvardžiu, o

atskirame voke įdedami kompozitoriaus-poeto vardai.

Preinjuotų kūrinų pirmoji laida priklausys Illinois Lietuvių Gydytojų Draugijai. Dėl kitų kūrinų tariamasi atskirai.

Kompozicijas siųsti: Dr. A. Ruibys, 6753 So. Rockwell Ave, Chicago III, 60629, U.S.A.

Valdyba

Galite perduoti savo KALĖDINIUS bei NAUJŲJŲ METŲ sveikinimus per MŪSŲ LIETUVĄ. Sveikinimo tekstas (ir Cr\$ 25) turi būti įteiktas redakcijai ne vėliau kaip gruodžio 10 dieną.

MOTERS PASAULIS

Ši skyrių redaguoja Halina Mošinskienė.
Raštus ir pageidavimus siūsti R. Prof. Joāo Ar-
ruda, 176, Perdizes, São Paulo, E.S.P. Telefon.
65-09-07.

Halina Didžiulytė Mošinskienė

PETRIUKO NELAIMĖ

(Iš ciklo „Močiutės vaidmuo vaikaičių auklėjime“).

Vaikelis siekia degtukų dežutės, nes tėvas užsimanė rūkyti. Jis pasakė: „Petriuk, atnešk man degtukus. Va, jie guli ant stalo.“

Keturių metų Petriukas užsirepečkina ant kėdės ir smalsiomis akutėmis apžiūri visą stalą. Jis jau turi degtukų dėžutę rankutėje, bet jo akutės pastebi už krištolinės vazos, kurioje įmėkta didžiulė gėlių puokštė, lėkštelę su keliais gabalėliais šokolado. Pasitempęs jis jų siekia, bet tuo pačiu metu kėdė pasvyra, jis išsigąsta, griebiasi staltiesės ir kartu su krentančia kėde jis nutraukia brangiausią krištolo vazą – viskas krenta, dūžta, pasipila vanduo, vaikelis išsigandęs repečkioja iš po stalo vis dar stipriai laikydamas degtukų dėžutę. Rožių spiglys jam įsminga į keliuką, suskausta, bet jis atsistoja ir tiesia čia pat stovinčiam tėvui degtukus.

Petriukas mato prieš save tėvą. Jis toks didelis ir augštas, kad jį žiūrint veidas atrodo trumpas ir platus, ir ppatinė lūpa tokia atvėpusi...

– Ką tu padarei, Petriuk, a? – tėvas lenkiasi, kaip tamsus bokštas rodos užgrius ant jo. Mažiulis traukiasi atbulas. Jis užsigauna galvytę į stalo briauną, jo plačiai išplėstose akutėse baimė.

– Kas čia atsitiko? – įbėgusi iš virtuvės motina puola rinkti šukes ir išdrabstytas gėles. – Tai ir vėl lipai ant stalo? – ji paraudusi šaukia Petriukui.

– As tik dziutę tėtui noliu duoti... – Jis tiesia rankytę. Motina pagauna degtukus, numeta tėvui, o vaikui suduoda į užpakaliuką. Ji skaudžiai suspaudžia mažą rankutę ir nutempia berniuką į jo kambarį.

Durys trankiai užsidaro. Mažytis lieka vienas. Jis susiriečia kamputyje už durų ir pravirksta. Jam skauda guzas galvoj, jam gelia keliuką... Kumšteliu jis trina akutes ir varvančią nosytę, šlapiu delnu ku glosto kojytę. Jam vis dar matosi toks baisus tėvo veidas... Prisiğlaudžia prie lovytės krašto, jos briauna šalta – lyg mažiau galvytę skauda.

Ir čia tyliai prasiveria kambario durys. „Petriuk, ūu. Ūu. ... Kur tu?“

– Babyte! – jis tiesia abi rankytes ir šypsosi pro ašaras.

Močiutė matė visą sceną. Ji nespėjo pašokti nuo kėdės, kai Petriukas siekė šokolado. Ji buvo jau nevikri, sunku buvo atsistoti reumato suskaudusioms kojoms. Ji matė, kaip sudužo krištolo vaza, bet svarbiausia ji matė Petriuko dvigubą pralaimėjimą – paduoti tėvui degtukų dėžutę ir pasiekti šokolado gabalėlį.

Močiutė paėmė vaikelį, ant kelių pasisodino. Jinai nuglostė susivėlusius plaukelius ir pajuto gužą ant pakaušio.

– Užsigavai? Skauda? – meiliai klausinėja.

– Tik biskuti, tik biskuti... skauda čia kojytę – piršteliu rodo keliuką. Močiutė užsidėjo akinius ir ištraukė spigli. Reikia dezinfekuoti. Ji paima vaikelį ant rankų ir neša tėvui. „Duok kokį spirito ar jodo skiedinį.“ – Kam? – Petriukui rakstį ištraukiau.

– Nereikia. Tegul skauda. Žinos, kad nelaipiot ant kėdės ir nesiekt ko nepasieki.

– Bet, ženteli, pats prašei paduoti degtukus, daug paprasčiau buvo pačiam juos pasiimti.

– Jis ne vien degtukų siekė. Jis tikriausiai norėjo to šokolado.. burbėjo duktė, šluostydama grindis pastalėje ir rinkdama šukes brangaus krištolo. Ji sviedė į šiukšles ir tuos sušlapusius šokolado gabalėlius. Išsitėpė ranką ir tody-

dama Petriukui dar pridūrė „–Va, tavo šokoladas...“

– Tai kam gi laikai tą šokoladą ant stalo? – įsiterpė vyras.

– O tu, kam tą brangią vazą čia liepei pastatyti? – nepasidavė žmona.

– Nesibarkit. Duokit man kuo nors patepti Petriukui žaizdelę, – įsąkmiu tvirtu balsu pasakė močiutė.

Petriukas varto akutes, žiūrėdamas tai į tėvą, tai į motiną, bet kai Babytės balsas pasikeitė, jis pradėjo balsu verkti. –

Čia pat motina numetė visus skudurus, šluotą, griebė mažiuką į glėbį ir čiučiuodama liuliuodama nusinešė. –

Babytė atsisėdo į savo kėdę ir pasiėmė mezginį. Žentelis baigė rinkti šukes, sutvarkė kambarį, įsidėjo degtukų dežutę į kišenių ir užsirūkęs cigaretę išpūtė dūmų kamuolį.

– Mūsų sūnelis dar labai mažas...

– Kad ir mažas, bet tolyn siekiąs. O atsitinka, kad besiekiant tolyn, ne kartą sudūžta vertingos brangenybės čia pat po ranka. – Močiutė pati viena sau nusišypsavo, lyg ką atsiminimų tolumoje pamačiusi.

Nepraleiskite progos išgyti LIETUVOS KATALIKŲ BAŽNYČIOS KRONIKĄ. Tai leidinys, kuris turėtų būti kiekvienuose lietuvių namuose šalia Naujojo Testamento, nes čia yra mūsų kankinamos tautos testamentas.

Kaina: 30,00 kr., vienoj ar antroj klebonijoje.

IEŠKOMI ASMENYS

Iš JAV sekantys lietuviai ieško savo giminių, padavę paieškojimus per kun. Šulčą. Kreiptis į redakciją:

Alfonsas Maslaveskas ieško Petro Inkratos iš Lankeliškių kaimo, Alvito valsčiaus, Vilkaviškio aps., atvykusio į Braziliją 1928 metais.

Marija Dudas iš Shenandoah miesto ieško Dubrickio.

Emilija Lebeckis ieško savo broliu Jurgio ir Jono.

PASIŪLYMAI

P. Adomėnas Kalifornijoje priimtų pas save automechaniką; atlyginimas labai geras.

Įvairios lietuvių šeimos mielai pas save nemokamai priimtų lietuvių jaunimo iš Brazilijos, norinčių JAV-se dirbti ar studijuoti.

Vienas lietuvis JAV rytiniame pakrastyje, 66 metų, norėtų susipažinti su lietuve vedybų tikslais.

Kreiptis į kun. H. Šulčą arba ML redakciją.

LIETUVOS KATALIKŲ BAŽNYČIOS KRONIKA

AR JAU NUSIPIRKOTE NAUJĄ
LIETUVIŲ-PORTUGALŲ KALBŲ

ŽODYNA

Jį paruošė Alfonsas D. Petraitis ir Liucija Jodelytė.

Išleido Brazilijos Lietuvių Bendruomenės Akademinis Sambūris, Spaudė „Mūsų Lietuvos“ spaustuvė.

Pirmoji laida 1974 m. liepos 1 d. Tiražas 1000 egz.

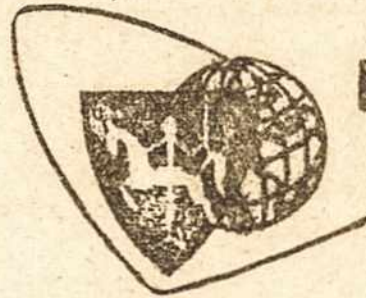
Kaina – 15 kr. už egz.

STUDIJŲ SAVAITĖ URUGVAJUJE

1975 sausio 4 - 12 prie Montevideo

Užsirašyti būstinėje

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

TERCEIRO CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA

Rua das Glórias, 927-9 - Vila Bela - 03147 São Paulo, SP - Tel (011) 63-5723, 274-0934

LIETUVIŲ SPORTO GRUPĖ

Lietuvių sporto grupė „Grêmio São Miguel de V. Zelina“, lapkričio 22 žaidė pirmąjį žaidimą didžiojo São Paulo krepšinio čempionatui salėje „Centro Educ. Esportivo Edson Arantes do Nascimento (Pelé)“. Lietuviai laimėjo 54:32 prieš sporto klubą „A.A. Administração de Empresas.“

Žaidimas buvo baigtas septynias minutes prieš nustatytą laiką, priešininkai paprašius, nes nebeturėjo sąlygų lošti. Krepšinio rinktinės „Grêmio S. Miguel de V. Zelina“ taškai buvo šie:

Ricardo Tijūnėlis (10), Edson Meškėlė (10), Vito Truba (10), André Grigonis (9), José Grigonis (5), Hilório Valiūnas (4), Luiz A. Aleknavičius (2), Hislande Bueno (2), José A. de Alice (2).

São Paulo turnyras tęsiasi toliau. Tolimesnių žinių ar kitų informacijų galima kreiptis sporto klubo būstinėje V. Zelinoje arba į korespondentą Antaną Aleknavičių.

-A. Aleknavičius

RAMOVĖ

CALENDÁRIO DE NOSSAS
PRÓXIMAS ATIVIDADES

1 - 12 - 74 - Festa das colônias em comemoração ao dia do imigrante, salão da Igreja do Ssmo. Sacramento, Rua Tutóia, 1126, Paraíso, 15 hs (com Missa)

15-12 - 74 - Festa de Natal dos funcionários da Ultragas, 15:30 no ginásio de Pacaembu.

22 - 12 - 74 - Festa de Natal dos grupos: Eglutė, Rūtėlė, Vienybė, na Ramovė, mais ou menos às 15 hs, com Missa, cantos, danças, apresentações, etc., com os familiares.

JAUNIMO STUDIJŲ DIENA -
GRUODŽIO 8MEMÓRIAS DE UM VELHO
CONGRESSISTA

Segunda Parte

Deste vėz, em vez de juntarmos flocos de aveia para fazermos negócio, começamos a reunir jovens de várias cidades dos EUA e do Canadá, a fim de formar a comissão do acampamento. Nosso veículo de comunicação era a Associação dos Estudantes Lituanos dos EUA à qual, mais tarde, vinculamos a do Canadá, formando uma só Associação que contava com diversos setores, setores estes, espalhados por 22 cidades e com mais de 500 membros.

Em novembro de 65, quando voltávamos de uma reunião plenária, realizada em Cleveland, caímos numa terrível tempestade de neve que causou a quebra do pára-brisa. Ainda com o limpador quebrado, tirei o cordão do meu sapato e liguei-o ao mecanismo do limpador e, fazendo exercícios isométricos, continuamos a viagem que durou dez horas a mais do que as doze horas que estavam previstas.

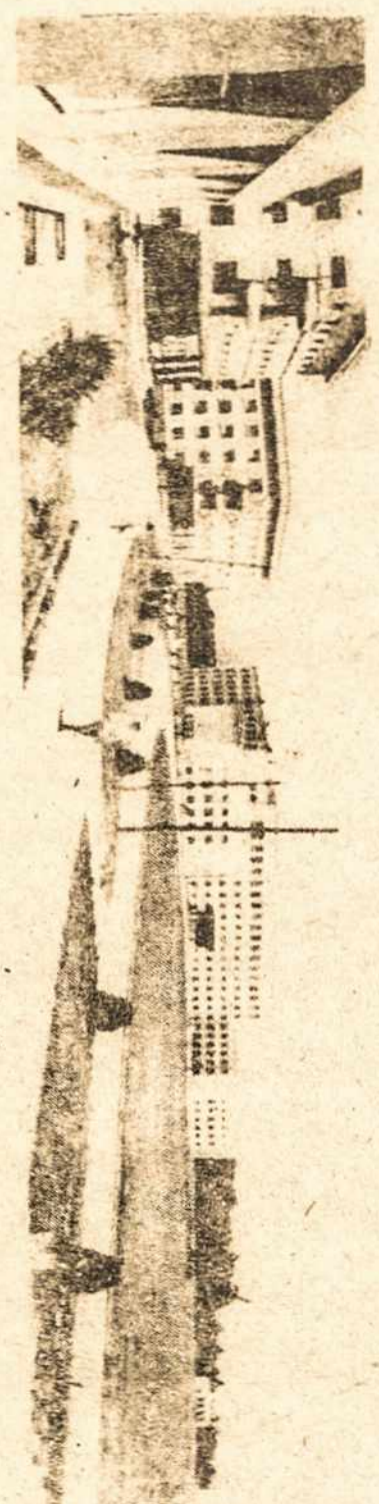
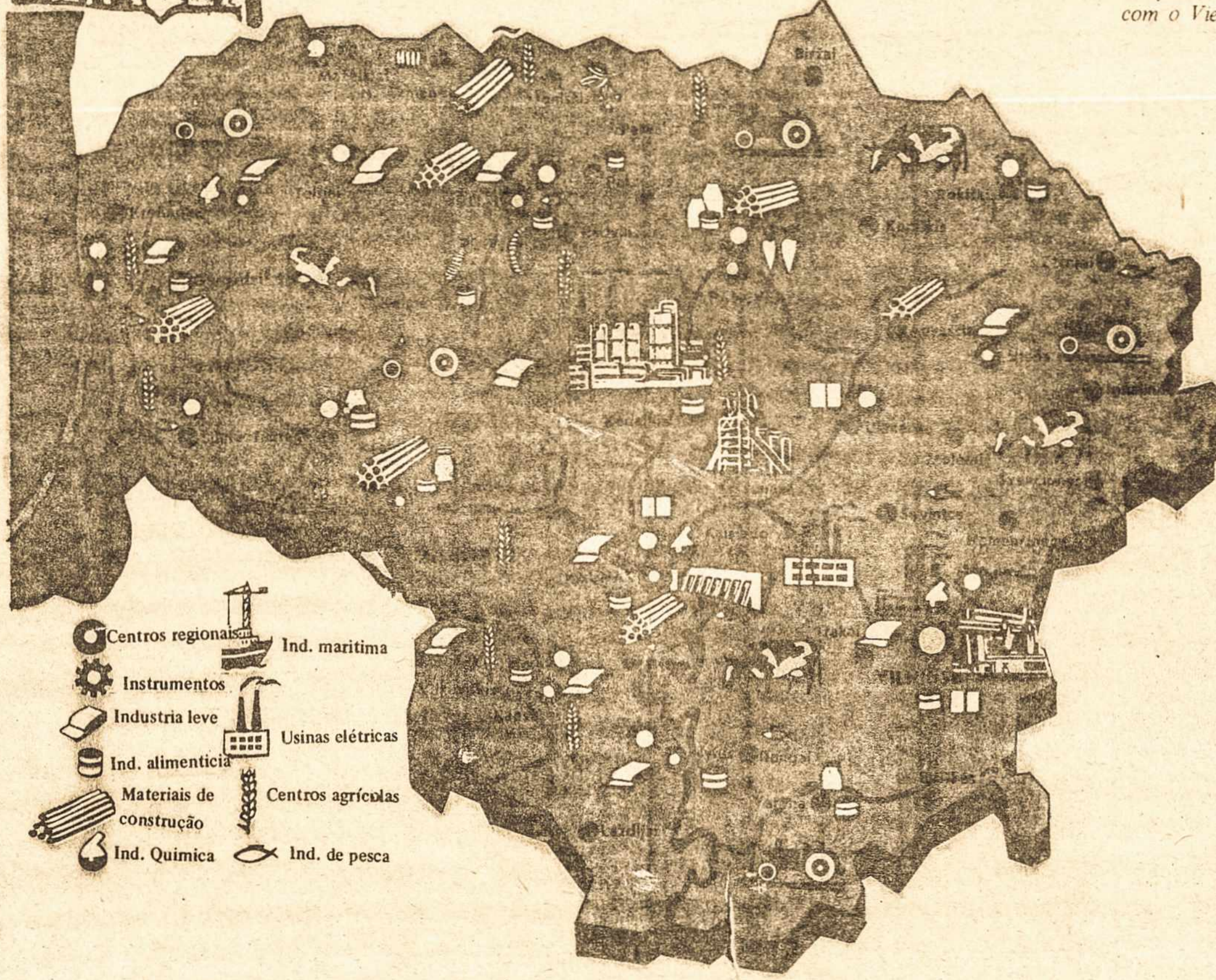
Cheguei à residência dos estudantes às quatro horas da manhã e, às oito horas começava a 1.ª aula do dia; a de química analítica. Devido aos preparativos da assembleia, perdi alguns dias de aula e com isso, não estava sabendo

de que haveria uma prova. O resultado foi negativo. A nota que tirei na prova foi baixíssima: 44.

Três dias antes do início do acampamento, tive 8 horas diárias de provas de química. Tudo isso, para conseguir aprovação no curso acadêmico. No último dia da prova, saí às 15 horas e, às 16:00 h, já estava no avião que me levaria ao acampamento. Durante o congresso, fiquei sabendo que não havia passado nas provas, mas conforme o regulamento, teria outra oportunidade.

Nos 4 meses que antecederam a realização do congresso, eu trabalhava dividindo o tempo disponível entre o congresso e a faculdade. Nos dias em que ia à faculdade, não tomava conhecimento com o que estava acontecendo com o congresso. Nos dias do congresso, assistia apenas as aulas mais importantes. Assim foi até o encerramento do congresso. O congresso teve um excelente resultado, e eu também, consegui o meu: fui aprovado nos exames.

Eu, além de ser estudante universitário, também era seminarista e, com isso estava isento do serviço militar. Para mim, a pior consequência teria sido a de perder vários anos de estudos e um diploma de mestrado, ao passo que, para os demais congressistas, a ameaça era bem mais séria: era uma questão de vida ou morte pois, naquela época, os EUA estavam em guerra com o Vietnã.

KELIONĖ PO
LIETUVAPRAMONĖ IR ŽEMĖS ŪKIS
INDUSTRIA E AGRICULTURA

Lietuvos Žemės ūkio akademija netoli Kauno

IŠ
LIETUVIŲ
TAUTOSAKOS

Mūsų Lietuva Mažiesiems

APIE TRIS MEDŽIOTOJUS IR TRIS KIŠKIUS

(JUOKŲ PASAKA)

JONVABALIS

Dieną jo nepamatysi.
Po lapu jis dieną tįso.
Tyllai miega, visas žalias –
Jis ir pats tarsi lapelis.

Kai sutems,
Išvysi tuoj,
Kaip ugnelė virpa.
Tai naktinėj pamainoj
Jonvabalis dirba.

VORAS

Pamačiau aš vorą,
Lipantį per tvorą.
– Tu, voriuk,
Nenugrūki!
Susitrenksi šoną!

– Aš nupulti nebįjau:
Virvę sau nusivįjau
Tvirtą, kad ir ploną!

– Kur gi, vore,
Taip skubi?
Ko per tvorą
Tu lipi?

– As lipu,
Aš skubu
Tiesiai pas vorienę.

Ji iš musės,
Vilko pusės
Verda vakarienę.

A. Baltakis

Buvo kartą trys medžiotojai. Du iš jų buvo nuogi, o trečias — be drabužių. Šie trys medžiotojai nešiojosi tris šautuvus. Du buvo neužtaisyti, o trečias — be šovinio.

Kartą anksti rytą jie išėjo medžioti. Jie ėjo toli ir toliau, ir dar toliau, ir dar gerą varstą.

Kai atėjo į miško pakraštį, ėmė medžioti tris kiškius.

Į du nepataikė, o trečias nuo jų paspruko. Jie paėmė kiškį, tą, kuris paspruko, ir įkišo tam medžiotojui, kuris buvo be drabužių, po švarku.

Tada jie tarė: „Po šimts pypkių! Kame mes kepsime kiškį, kuris nuo mūsų paspruko?“

Ir leidosi vėl keliauti, ieškodami, kame galėtų išsikepti pasprukusį kiškį.

Jie ėjo toli ir toliau, ir dar toliau, ir dar gerą varstą.

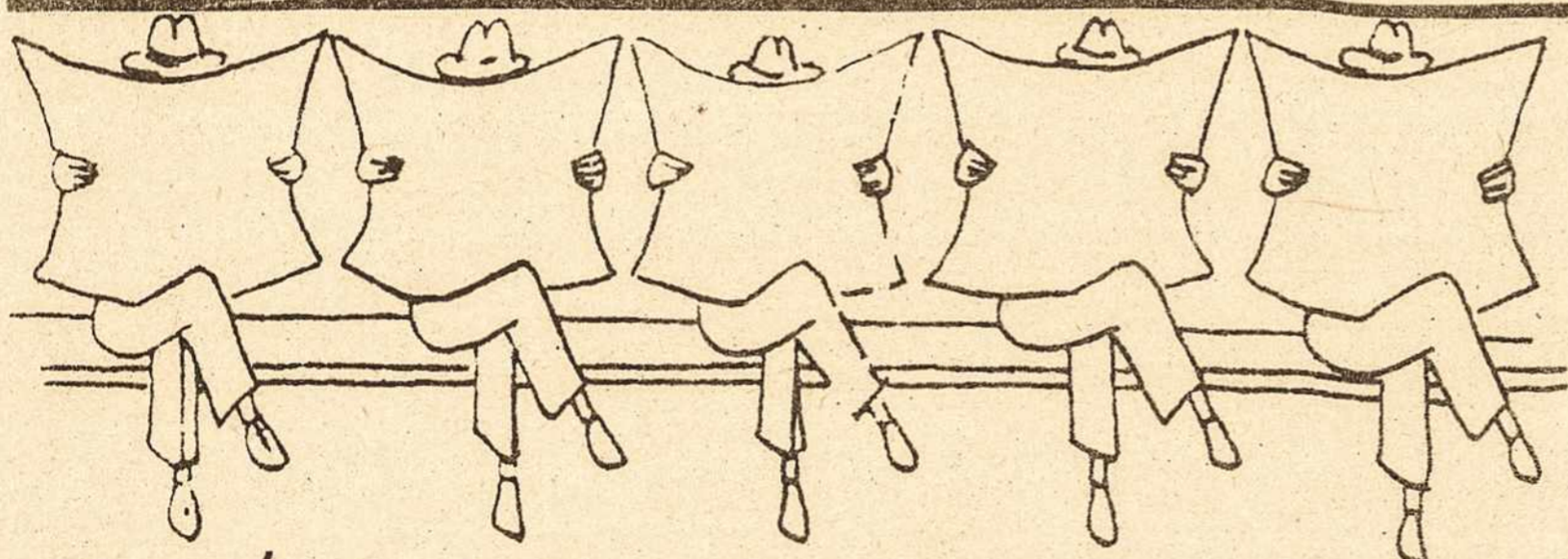
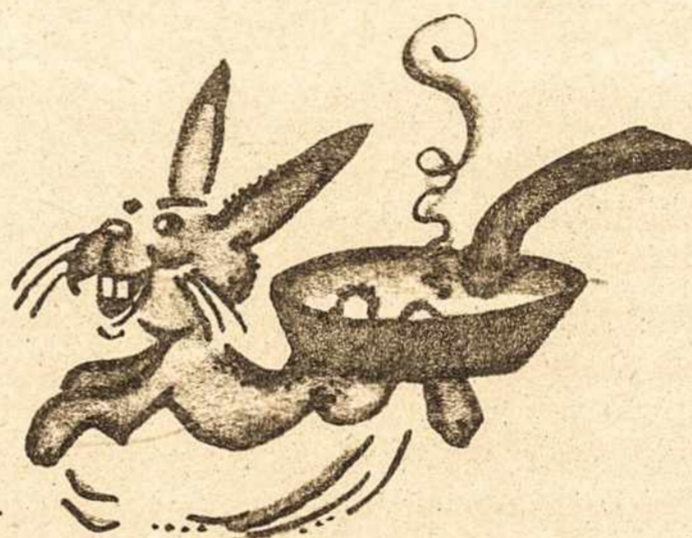
Kai atėjo, pamatė trobelę, kuri buvo, be sienų ir be stogo, be durų ir langų, be kamino — žodžiu, be nieko.

Mūsų trys medžiotojai tris kartus pabeldė į duris: „Bum, bum!“

Trobelėje pasigirdo balsas:

Juozo KASČIŪNO pieš.

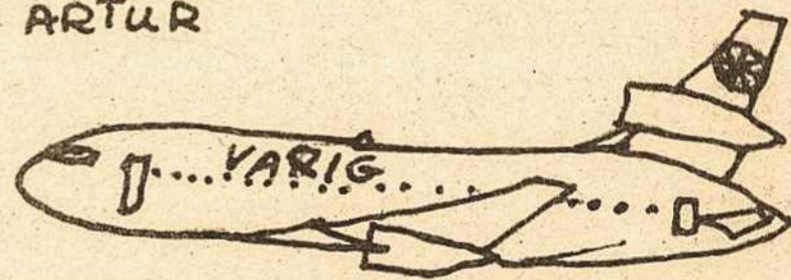
„Eime! Ko jums reikia?“
Trys medžiotojai paprašė:
„Ar negalėtumėt mums atnešti keptuvės? Norime išsikepti kiškį — tą, kuris nuo mūsų paspruko.“
Balsas atsakė:
„Galime paskolinti. Tris turime. Dvi iš jų kiauros, o trečia — be dugno.“
Medžiotojai paėmė keptuvę, tą, kuri be dugno, uždėjo ant jos pasprukusį kiškį ir ėmė kepti.
Vienok kiškis per skylėtą dugną ėmė ir pabėgo.
Pasibaigė ir pasaka.

IRUTĖ ir KĘSTUTIS

<p>vai ser divertido!</p> <p>GRUODIS</p> <p>153/74</p>	<p>O KODĖL BUS LINKSMA?</p>	<p>GRUODIS</p> <p>1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12</p> <p>ARTI GRUODIS</p>	<p>ARTI GRUODIS, ARTI ATOSTOGOS</p>
--	-----------------------------	--	-------------------------------------

ARTUR

PAVILONIS 11 metų

D. BASTYS

Literatūra * Mūilė * Mokslas

Adomo Galdiko monografija angliškai

A. KULPA-KULPAVICIUS

(TĒVIŠKĒS ŽIBURIAI)

Pavartę įvairius pasaulinius meno leidinius, enciklopedijas ir t. t., retai užtinkame lietuviškas pavardes. Apie lietuvių meno bei kultūros raidą dažnai nutylima, o jeigu rašoma, naudojama pasenusi rašytinė medžiaga net iš 19 šimtmečio! Paskutiniu metu jau pradeda atsirasti pavieniai leidiniai svetimomis kalbomis, bet lietuviškojo meno tematika tebėra silpnai atstovaujama. Monografiją apie A. Galdiką reikėtų laikyti pagrindiniu impulsu, kuris, tikimės, paskatins ir tolimesnius išsamius lietuvių meno leidinius svetimomis kalbomis.

A. G. monografijos autorė yra Charlotte Willard, moderniojo JAV meno žinovė — kritikė, meno dalies redaktorė įvairiuose žurnaluose, parašiusi eilę straipsnių ir knygų moderniojo meno klausimais.

Šios knygos 37 iliustruoti puslapiai paskirti Adomo Galdiko (1893—1969) gyvenimui ir kūrybai.

Pradžioje aprašomas dailininko gimtasis Mosėdis ir jaunystė, kai jis su škiečių knygele vaikščiojo bei fiksavo pakelių koplyteles. Vėliau seka studentavimo metai St. Petersburg, susitikimas su Magdalena Draugelyte (vėliau Galdikiene), meno mokyklos baigimas, laisva kūryba, dalyvavimas pirmą kartą parodoje Lietuvoje 1920 m. Taip pat aprašyta tolimesnė profesinė ir pedagoginė veikla, pajavirinta buvusių studentų atsiminimais.

A. G. gyvenimas JAV-se aprašomas, pradedant apsigyvimu Niujorke, kuris buvo pasirinktas dėl muzėjų, galerijų, teatrų ir t. t. Čia jis dirba daug ir rengia individualias parodas. Autorė cituoja spaudoje skelbtas recenzijas ir laisvu pasakojimo žanru bando perduoti dailininko dilemą. Paskutiniame skyriuje yra aptariama A. G. kūryba, atskiri kūriniai ir jų technika, jų savarankiškas ir simultaniškas išsivystymas.

Autorė knygon taip pat įjungia (psl. 159-166) prancūzų meno kritiko Waldemar George apybraižą, kuri buvo paruošta spaudai — "Kunst und Wissenschaft" leidyklai Baden-Badene 1948 m. Ji šioje knygoje spausdinama pirmą kartą kaip vertimas iš originalios prancūzų kalbos. Taip pat galėjo būti paminėtas įdomus faktas, kad Waldemar George dailininką Adomą Galdiką ir jo kūrybą jau pažinojo nuo 1931 m. Tais pačiais metais iš Paryžiaus į Kauną atvykęs Mane Katz patarė A. G. su-ruošti savo parodą Paryžiuje.

Ten Waldemar George A. Galdiko darbus gerai įvertino, davė rekomendacijas galerijai ir pasiūlė parašyti monografiją, kuri išėjo 1931 m. prancūzų kalba "Šiuolaikinių Dailininkų" serijoje. Joje buvo išspausdinta 15 kūrinių ir pateikta dailininko kūrybos apžvalga, iškelianti A. G. kūrybos ryšius su liet. liaudies menu ir jo modernumą, artimą Paryžiaus mokyklai. A. G. palaikė glaudžius santykius su W. G. ir vėliau. Pvz. laiške V. K. Jonynui A. G. 1948. II. 26 rašo:

Aš turėsiu parodą Durand-Ruel nuo kovo 15 iki 31. Viskas yra paruošta. Trečiadienį buvo atėjęs W. G., peržiūrėjo visus mano darbus ir juos padėjo atrinkti parodai. Jis taip pat įvertino piešinius ir sugestijonavo laikuriuos išstatyti parodoje. Dabar aš esu pilnas džiaugsmingų rūpesčių.

W. G. trumpoje apybraižoje (159—166 psl.) išryškina A. G. kūrybinį brandumą ir prancūziškų meno srovių įtaką, įpindamas trumpus biografinius bruožus:

Galdikas seka iš tolo ir netiesiogiai iš Ecole de France (Paryžiaus mokykla) kilusį sąjūdį (161 psl.), bet taip pat jis lieka ištikimas savajai lietuviškai aplinkai ir tradicijai. A. G. yra "painter of the earth" (164 psl.); "iškilęs į Europos dailininkų gretas, niekad neužmiršta, kad pirmiausia jis yra lietuvis — dailinikas" (166 psl.).

Aptariant knygos vertę galima pastebėti, kad pasigendama gilesnės studijos, kuri pilniau išryškintų taip įdomią Adomo Galdiko asmenybę — tiek žmogaus, tiek kūrėjo. Daug kur naudojamos pripuolamybės ir pateikta medžiaga stokoja išsamumo. Knyga, atrodo, lyg būtų paruošta labai paskubomis.

Viena didžiausių knygos neigiamybių yra bespalvės iliustracijos. Spalvos vengimas leidinyje anglų kalba yra nelabai pateisinamas, juo labiau taip būtinos Adomo Galdiko kūrybos aptarimui. Visiems aišku, kad šioje knygoje su lietuviu dailininku supažindinama kur kas platesnės meno mylėtojų eilės, nes knyga yra prieinama visiems vartojantiems anglų kalbą skaitytojams. Ruošiamoje antroje A. G. monografijoje lietuvių kalba numatomos spausdinti beveik visos spalvotos reprodukcijos.

Meniškas knygos apipavidalinimas (Katherine Hahn), šrifto parinkimas, teksto laužymas ir iliustracijų išdėstymas yra labai konservatyvus ir nūbodus, visai neperduodantis A. G. dinamiškų kūrybos polėkliu.

Vis dėlto, kaip pradžioje buvo minėta, kiekviena išleista knyga svetima kalba, iškelianti lietuvišką kultūrą, yra labai sveikintina.

Didelį darbą A. G. monografijos paruošime atliko Aleksandra Košubienė, parūpindama visą iliustracinę medžiagą ir talkindama autorei.

Pagrindinis šio veikalio išleidimo nuopelnas priklauso dailininko žmonai, žinomai visuomenininkei Magdalenai Galdikienei. Adomo Galdiko monografijos išleidimas anglų kalba praturtino retas lietuviškosios

meno bei kultūros knygų eiles pasaulinėje meno istorijoje.

ADOMAS GALDIKAS — A COLOR ODYSSEY by Charlotte Willard with an Essay by Waldemar George.

Paintings illustrated in monochrome, photographed by Vytautas Mazelis. Drawings photographed by John D. Schiff.

Book designed by Katherine Hahn.

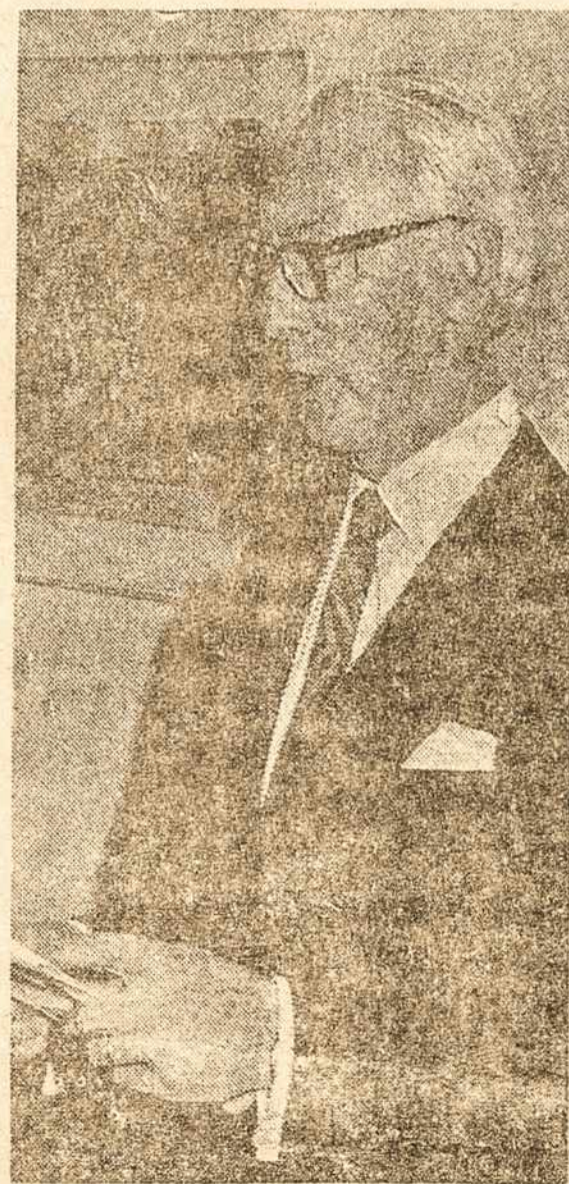
Printed and bound by Librex, Milano, Italy.

Published by October House Inc., 160 Sixth Avenue, New York, N. Y. 10013, USA, 171 pages. Price \$14.95.

Galima užsisakyti šiuo adresu: Immaculate Conception Convent, Putnam, Conn., USA.

Brandi dailininko Valiaus sukaktis

Š.m. liepos 20 d. buvo atšvęsta mūsų žinomo dailininko grafiko Telesforo Valiaus 60 metų sukaktis gražioje jų Akmenės vasaros sodyboje prie Toronto. Pagerbti sukaktuvininko suvažiavo gausūs būrys artimųjų (apie 100) iš Toronto, kitų Kanados vietovių ir JAV. P. Valienės rūpesčiu buvo labai skoningai paruošti užkandžių stalai ir baras. Esant gražiam orui, svečiai turėjo progos pail-

DAIL. TELESFORAS VALIUS, kuriam suėjo 60 metų amžiaus

sėti kieme, pasivaikščioti alėja iki upės, pasistiprinti valgiais kambariuose.

Sveikinimo žodį tarė kun. Augustinas Simanavičius, OFM. dail. A. Tamošaitienė. K. Man-

glicas, dr. A. Pacevičius, suglaustai paminėdami ryškesnius etapus Valiaus gyvenime bei kūryboje ir linkėdami jam giedros, kūrybingos ateities. Prie išpūdingo laužo, grojant muzikai, pagerbimas užtruko iki vėlyvos nakties.

T. Valius jau vaikystėje, kurią praleido Telšiuose, mėgo piešti; grožėdavosi gamta ir svajodavo apie dailininko ateitį. Vazinėdamas dviračiu, valandas praleisdavo Telšių apylinkėse ant Džiugo kalno, ant piliakalnių, prie Germanto ežero. Dailininko ateitis Telesforą viliojo. Neužtikrinta dailininko dalia jo nebaugino.

Jaunystėje jis niekuomet nesvajodavo pasiekti dailėje ypatingų augštumų. 1931 m., būdamas 17 metų, įstojo į Kauno Meno Mokyklą, kurią baigė 1935 m. ir dar dvejus metus specializavosi grafikoje pas prof. A. Galdiką. Grafikos studijas baigė 1937 m. aukso medaliu.

Dar būdamas mokykloje pradėjo užsidirbti sau duoną "Kauno Audiniuose" paruošdamas piešinius šilko dirbiniams. Be to, buvo dar geras futbolo žaidėjas. 1942-1944 m. T. Valius ėjo Vilniaus Meno Akademijos grafikos katedros vedėjo pareigas.

Nepriklausomoje Lietuvoje ir okupacijos laikais dail. T. Valiaus kūriniai su pasisekimu pradėjo rodytis viešumoje. Karo banga nubloškė jį į Freiburgą, Vokietijoje, kur jis vadovavo meno mokyklos grafikos skyriui iki atvykimo Kanadon. Kanadoje pradžioje dirbo kaip dailininkas privačiose įmonėse, vakarais dėstė dailę Kanados mokyklose. Išlaikęs mokytojo egzaminus 1966 m. Toronto universite-

pabaiga 8 psl.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

ISPŪDŽIAI IŠ SIBIRO

Stefanija Rūkienė

BADAUJAME

Visi jau suvalgė ar baigia kramtyti iš Lietuvos atsivežtas maisto atsargas. Visi darbingi tremtiniai vasarą dirbo laukuose ir maitinosi iš bendro katilo. Kam buvo mažoka, tie prisidurdavo bulvių, žirnių ar grūdų. Grūdus kepti jau visi mokėjo. Dabar jau visos gėrybės laukuose pasibaigė. Reikia dirbti ir maitintis iš savo katilo.

Žinoma, savas puodas yra malonesnis, bet kai jis tuščias ir visai netaukuotas, tada pasidaro ir nebemielas.

Visai nėra druskos. Kai mus čia atvežė, tai kaimo krautuvėje dar truputis jos buvo, bet greit žmonės išpirko ir daugiau jau nebeatveža. Beveik visi tremtiniai valgo be druskos. Be jos dar galima gyventi, bet kai nebėra bulvės ir miltų dulkelės, tada jau badas.

Sutikau Geležinienę. Jie pasistatė žeminę. Nors primityvus ir sveikatai kenksmingas kampas, bet vis savas ir už jį nereikia nuomos mokėti. Džiaugiasi, kad pasitaikė gera vieta gale kaimo ir visai prie dirbamo lauko. Pavasarį galvoja ten pat gauti daržiuoką. Bus viskas arti, nereikės kirsti krūmų ir plentuoti pievos.

Su maistu ir jiems blogai. Turėjo atsivežę daug rūbų, bet visus jau baigia iškeisti į maistą ir pravalgyti. Kepdami duoną, jau deda medžio piuvenas. Kaime piauna čiurkas, gazo generatoriams kurą, tai iš ten parsineša piuvenų. Jas gerai išdžiovina, persijoja, susizalojo savo skilvius.

Mūsiškiai ir mėsos prasimanė. Išdvėse kolchozo arklys. Jo mėsą valgyti veterinarijus uždraudė. Arkliui nulupo odą, dvėseną aplaistė žibalu ir užkasė. Naktį nuėjo trys lietuvių tremtinių šeimos, išsikasė ir parsinešė po maišą arklienos. Ilgai ją kankino: plovė, plikino ir virė nupildami vandenį, kol suma-

žėjo žibalo kvapas. Dabar valgo ir dar taupo, o atsargas sušaldė. Ko šuo neėda, tai alkani tremtiniai suvalgo ir dar slaptai.

Siuvėja pasiklausė mane, kaip aš naudoju supelėjusios duonos sausainius. Pasakiau, kad švariai nuplaunu, išverdu, pridedu bulvę, saują miltų ir išėina košė, kurią iš bado galima valgyti. Stupeliai tokių sausainių turi

MOLĖTŲ OBSERVATORIJA

1754 metais Vilniuje buvo įsteigta viena pirmųjų Europoje astronomijos observatorijų, kurioje žvaigždes, saulę ir mėnulį tyrė Martynas Počobutas, Jonas Sniadeckis ir kiti. Kai Vilnius nepriklausomybę atgavus buvo Lenkijos valdžioje, prie Vytauto Didžiojo universiteto įsikūrė astronomijos observatorija, kuriai vadovavo prof. B. Kodatis. Šios observatorijos tyrimai buvo daugiausia geodeziniai matavimai ir trianguliacija. 1938 m. iš JAV buvo atsivežtas 63 cm parabolinis veidrodis teleskopui įrengti. Per karą teleskopinius veidrodžius išsaugojo mokslininkai savo šeimose. Po karo Vilniaus observatorijai vadovavo prof. P. Slavėnas.

Kadangi Vilniaus pašvaistė iki dešimties kilometrų trukdo fotoelektriniams teleskopams, naujai observatorijai parinktas Kulionių kaimo pakraštyje esęs Kaldinių kalnas, 11 km nuo Molėtų ir 19 km nuo Utenos. Čia vėliau bus įrengtas valstybinis parkas.

Molėtų observatorijai numatyti trys teleskopų bokštai ir laboratorijos, projektuotos architekto A. Strazdo. Nuo 1969 m. veikia laikinas teleskopas, turįs 25 cm skersmens reflektorių ir žvaigždžių fotometrą. 1974 metais įrengtas iš Vilniaus perkeltas 63 cm reflektorius, tinkamas ir spektriniams dangaus kūnų tyrimams. Jau užsakytas 165 cm skersmens reflektorius galaktikų tyrimams ir 100 cm reflektorius žvaigždžių cheminai sudėčiai spektrografu tirti.

Dar du Vilniaus universiteto teleskopai veikia kituose kraštuose: Nuo 1968 m. Kryme ir nuo 1973 m. Šiaurės Kaukaze.

(iš Mokslo ir Gyvenimo).

dar kelionėje sutaupyti ir dabar jau ruošiasi valgyti. Kai skilvys tuščias, tada jis viską priima.

Lietuvoje girdėjau žmones šnekant apie sunkų gyvenimą Rusijos kolchozuose. Girdi atvažiuavę pas vieną kolchozininką svečių, o jis jiems pavaišinti teturėjęs tik duonos, bulvių ir aliejaus. Koks baisus mums tada atrodė to rusų gyvenimas. Dabar būtų labai gera, kad mes turėtume duonos, bulvių ir aliejaus. Atrodo, nieko daugiau ir norėti negalima. Tremtinių gyvenime tai būtų jau didelė prabanga.

Visai badauja senukai Bacerskiai. Senutė jau visai silpna, negali atsikelti iš lovos ir nėra, kas ją prižiūrėtų. Ką atsivežė iš Lietuvos, viską jau išmainė ir suvalgė. Reikia dar ir už kampą nuomą užmokėti. Labai nenori ji čia mirti. Vis šneka apie Lietuvą ir gaili ašara rieda per suvytusį, raukšlėmis išvagotą jos veidą.

Gailiuosi ir aš, kad švariai kasiau bulves. Vietiniai gerai padarė sau ir mums, palikdami dirvoje dalį bulvių derliaus. Visada bulvienose pamatysi senutes tupinėjant ir renkant bulves.

LANKUPIŲ KAIMAS

Netoli Priekulės, ant abiejų Minijos krantų Klaipėdos krašte stovi Lankupių kaimas, kuris jau buvo apgyventas prieš 6.000 metų. Kaimas visą laiką buvo lietuviškas.

Pirmoji mokykla įsteigta 1736 metais. Kai 1873 metais Vokietijos imperija uždraudė mokyklose lietuvių kalbą, mokytojas Mykolas Šapalas ją dėstė slaptai.

1863 m. čia prakastas kanalias, kuriuo sėliai plukdyti tiesiai iš Nemuno į Klaipėdą, aplenkiant Ventės Ragą ir Kuršių marias. Jau pro Lankupių sliužą 1873 m. rudenį praplukdyta 159.000 rąstų, 1875 m. - 4.314 sėliai ir 1.204 laivai. 1864 m. čia buvo įtaisyta šeštoji Klaipėdos krašte pašto dėžutė.

Lankupyje 1905 metais buvo 388 gyventojai, 1926 m. - 373, 1973 - 156 suaugę ir vaikai.

T. VALIUS (iš 7 psl.)

te pradėjo dėstyti 1967 m. dailės dalykus Winston Churchill Collegiate Institute, Scarboro, Ont.

Būdamas malonaus ir patrauklaus būdo. Telesforas yra labai mėgstamas ir gerbiamas savo studentų. Savo piešiniais jis labai daug prisideda prie lietuvių spaudos ir prie įvairių lietuviškų parengimų programų. Laukia atspausdinimo jo didelis iliustracijų rinkinys Tysliavos knygai "Tėve mūsų" prūsų kalba.

T. Valiaus kūriniai buvo išstatyti parodose: Lietuvoje, Austrijoje, Vokietijoje, Prancūzijoje, Belgijoje, Olandijoje, Naujojoje Zelandijoje, Australijoje, Argentinoje, Japonijoje, JAV ir Kanadoje.

Jo paveikslų yra Lietuvos, Kanados ir Amerikos muzėjuose. Jo kūriniai įvertinti tarptautinėmis premijomis: Kanados meno draugijos, Ontario muzė-

Telesforas Valius

Sv. Sebastijonas (kankinys)

jaus, Kanados simtmečio sidabro medaliu. Jis pats apdovanojamas sidabro ir aukso medaliais bei priimtas garbės nariu į tarptautinę literatūros, meno ir mokslo akademiją "Tomasso Campanella" Romoje. Narys daugelio tarptautinių meno institucijų

Neįmanoma laikraščio skiltyse išsamiai apibūdinti T. Valiaus kūryba: tam reikalinga meno žinovo išsisa studija. Galima tik paminėti, kad savo kūrinuose T. Valius išvystė labai subtilią techniką, spalvų koloritą, į ju turinį įdėjo daug meilės žmogui ir žemei. Nevienam jo paveikslu turėjo įtakos ir lietuvių liaudies kūryba. Labai plačiai prasme galima pasakyti, kad jo kūryboje atsispindi individualiai suprasta tikrovė, meistriškai, imponuojančiai perteikta žiūrovui.

Nors vaikystėje sėdėdamas ant Džiugo kalno Telesforas nesvajojė iškilti į dailės augštumas, bet tikrovėje išsikovojo sau garbingą vietą dailės viršūnėse. Geriausios sėkmės dailės viršūnėse ir ateityje.

(Tėviškes Žiburiai)

J. Sl.

MŪSŲ ŽINIOS

INTERIORO LIETUVIAI

NOVA ODESSA, SP.

Gražioje gamtoje netoli Americanos, už Campinas, slypi Nova Odessa, kurią visi pažįsta kaip latvių kolonija. Atrodo, kad per eilę šimtmečių į Varpos koloniją São Paulo valstijos vakaruose latviai išsiskirstė į kitas vietas, jų tarpe į Santa Catarina ir į Nova Odessa, kurios miesto herbas panašus į Latvijos herbą. Savo pirmąją bažnyčią statyti pradėjo 1901 metais, dabartinė ūkininkų baptistų bažnyčia statyta 1918 metais. Jos prižiūrėtoja yra Olga Čyplienė, Juozo Čyplio žmona, kurios senelis atvyko iš Latvijos ir kuri pati su vaikais ir vyrų kalbasi latviškai.

1931 metais į Nova Odessa ūkininkauti atvyko Kazimieras Šileikis, sukūręs čia šeimą ir tebedirbęs dalį dienos sūnaus Olavo ūkyje apie 6 km už miestelio kuriame gyvena. Olavas verčiasi ne tik ūkiu, bet ir akmens skalykla, kuri pagamina iš uolų įvairių dydžių akmenukų statybai ir keliams. Milžiniškos užiančios mašinos iš didelio maždaug pusės metro skermens akmenis per keturis malūnus pagamina smulkų žvyrą. Olavas augina tris vaikučius.

Kitas sūnus taip pat turi gražius namus ir gražų ūkį, kuriame auginama medvilnė ir cukrinės nendros. Kaimynai augina ir įvairius panašius krūmelius, kuriais minta šilką gaminantys vikšrai. Šileikio viena duktė São Paule baigė maitinimosi (nutricionista) fakultetą ir savo srityje dėsto, o kita yra miesto ambulatorijoje gailėstinga sesuo.

K. Šileikis sako, kad seniau būdavo daugiau lietuvių, kurie pusmetį ar metus ūkiuose pradirdavo, bet neapsigyveno. Dabar ten gyvena pensininkas J. Kamaraskas.

Juozas Čiplies gyvena netoli pirmosios latvių baptistų bažnyčios. Vienas sūnus su šeima gyvena klebonijoje, kadangi pastorius ten negyvena, o atvažiuoja iš Americanos, ir nenorėta, kad namai būtų tušti. Šis sūnus yra muzikos mokytojas, o kitas turi raštinę miestelyje.

CAMPINAS, SP.

Jeigu šio gražaus miesto gatvėse pamatysi 1932 metų „Forduką“, gali būti tikras, jog jame sėdi Jonas Čižauskas, jau 44 metus

Campinų gyventojas, dirbęs kėdžių ir sofų meistras, o dabar išėjęs į pensiją ir užsiimęs savo antru seniausiu miesto automobiliu. Jis gal ir plačiausiai pažįsta lietuvius, tad padėjo kun. A. Saulaičiui juos surasti, kadangi paskutinį kartą lietuviai buvo lankyti T. Bružiko 1967 metais. Daugiausia šeimų gyvena Bomfim baire, o iš viso pažįstama apie 15 šeimų. Greičiausia čia lietuvių yra daug daugiau.

Pačiame centre netoli J. Čižausko gyvena Kotryna Pranevičiūtė su vyrų Fausto „Gravador“, kaip visi jį pažįsta, nes jis išrašo įvairias raides ir papuošimus laikrodžiuose, kompiuterių dalyse ir panašiai. Naktimis centrinėje vaitinėje dirba jau į pensiją išėjęs Jonas Fitulas, kilęs iš Kauno...

Vainickų šeima viena gausiausių, turinti tris sūnus ir dvi dukteris, kurių vyriausia ištekėjusi. Likęs vyriausiu namie Borisas užsiugino barzdą. Vaclovas Vainickas yra dirbęs daug metų gelžkelio bendrovėje. Šeima augina jauną dukraitę, kurios motina po sunkios ligos mirė prieš keletą metų. Borisas turi labai didelį alaus ąsočių (caneco) rinkinį, nors pats nelabai mėgstas jų turinį gerti.

Gražioje vietoje prie „Castelo“, į pilį panašaus vandens rezervuaro, gyvena Mykolas ir Sofija Stalbos, turėję krautuvę. Jų ištekėjusi duktė Regina baigia psichologijos doktoratą USP ir pati dėsto Faculdade Paulistanas. Sūnus Resvaldas yra ugniagesis Santo André mieste.

Iš Alytaus apskričio kilęs Vincas Laukaitis su žmona Monika padeda auginti septynis dukraičius, kurių yra dvi poros dvynukų. Tame pačiame Bomfim baire gyvena ir Kazimieras Blatkauskas, tebedirbęs nuosavoje batsiuvio dirbtuvėje. Jo pavardė visiems sporto mėgėjams gerai pažįstama, kadangi netoli Campinų centro yra sūnaus Waldemaro vardu pavadinta gatvė.

Žymusis sportininkas dalyvavo Brazilijos rinktinėje, kuri 1958 metais buvo pasaulio pirmenybėse Sovietų Sąjungoje. Ta proga jis išbuvo keletą dienų Vilniuje. Nors tebuvo dvidešimties metų, kai jo

per pasikalbėjimą žurnalistai klausė, ką jis manęs apie Lietuvą, atsakė, kad labai graži ir įdomi. Paskui tik prašė parodyti pinigą ir taip pat vėliavą. Tuo būdu sovietinėje spaudoje jis buvo aprašytas kaip „neapsisvietęs“. Mirė automobilio nelaimėje 1964 metais, eidamas advokato mokslą.

Taip pat netoli gyvena Elena Čechanavičiūtė-Chraskanovics, kuri su latvių kilmės vyrų, jau mirusiu, užaugino augintinę Mariją, kuri jau pati yra senelė, o Elena prosenelė. Kiek nuošaliau su šeima gyvena Stasė Greičiūtė-Araujo, su vyrų augindama vyresnę dukterį ir jaunesnius du berniukus. Gerokai už miesto gyvena Vinco Laukaičio sūnus Jonas, tarnaujantis policijoje.

Eugenija ir Juozas Gudeliai gyvena nuo centro į Visacopos pusę, jų abu vaikai, jau vedę, taip pat gyvena Campinuose. Matias (Augustaitis) Wild irgi įeina į lietuvių sąrašą. Jo tėvai gyvena netoli Valinšos. Garsiojo fotografo Kazio Vosyliusaus našlė Petronėlė Vosylienė pasinaudojo svečio atsilankymu ir Jaunimo Kongreso reikalams paskyrė šimtą kruzeirų, o tėvų jėzuitų knygynui atidavė nemažą „Šv. Pranciškaus Varpelio“ rinkinį.

SVEČIAI IŠ VENEZUELOS

Lapkričio 17 - 25 São Paule ir XI 25 - 30 Rio de Janeire lankėsi Zgibnevas Pesliakas su žmona iš Valencijos, Venezueloje. Turėdamas užsienietišku automobiliu dalyvavo parduotuvę atvyko apžiūrėti São Paule „Salão de Automóvel“ ir pasitarti su bendrovėmis, iš kurių importuoja dalis į Venezuelą. Apžiūrėdamas São Paulą, filmavo įdomesnes vietas, kad galėtų jas parodyti Venezuelos lietuviams, pavyzdžiui, Vila Zelinos bažnyčią, dr. V. Kudirkos ir Vytauto Didžiojo mokyklas, šv. Kazimiero kleboniją ir bendrai miesto vaizdus. Susitiko su BLB valdybos pirm. A. Sliesoraičiu ir kitais.

Valencijoje, apie 2 valandas į vakarus nuo Venecuelos sostinės Caracas, yra apie 170 lietuvių. V. Pesliakas yra to miesto Lietuvių Bendruomenės išdininkas, Peslia-

ky namuose vyksta lietuvių kalbos pamokos, o keturi jų penkių vaikų dalyvauja tautinių šokių grupėje, kuri turi 20 narių. Į Valenciją kiekvieno mėnesio trečią sekmadienį atvyksta Venecuelos lietuvių kapelionas kun. A. Perkumas, SDB, iš Carcaso.

KARIUOMENĖS MINĖJIMAS

pravestas šv. Kazimiero parapijos salėje, buvo itin prasmingas, su įvairia programa. Plačiau apie jį tilps sekančiam numeryje.

ĮŠVYKA Į PRAIA GRANDE

kurią suruošė šv. Juozapo Vyrų Brolija, praėjo, gražiai, linksmi, kultūringai. Daug prisidėjo ir pilna saulės diena. Ekskursantai maudėsi, vaišinosi, šoko, dainavo Dievo sukurtą gražią gamtą. Visi dėkingi Brolijos p-kui M. Tamašiūnui, kuris ekskursantams užleido savo namą pajūryje.

MOGI PERSIKŲ ŠVENTĖJE

Lapkričio 23 IV-tosios Mogi das Cruzes Persikų šventės atidaryme dalyvavo įvairių tautinių šokių grupių atstovai, jų tarpe „Nemuno“ J. Lukoševičius, S. Giostrytė, L. Andraitis. Lapkričio 24 du autobusai šokėjų, tėvų ir draugų nuvyko į Cocueros apylinkę programai.

Lietuvių eilė atėjo apie 3 val., Nemunas išpildė apie 10 tautinių šokių tam reikalui pastatytoje scenoje. Žiūrovų kiekviename pasirodyme buvo po 3-4.000, jų tarpe ir apylinkės lietuvių šeimų iš Mogi das Cruzes, Suzano, Itaquaquecetuba, Bras Cubas, Jacarei ir kitur, taip pat p. Pesliakas iš Valencijos, Venezuelos.

Nors diena buvo karšta, šokėjai atlaikė iki galo, linksmi, nuotakingai ir sklandžiai šokdami gausiai publikai. Pašaliniai žmonės pastebėjo, kad publika sceną apšypino, kai prasidėjo lietuviški šokiai.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML-ą

Po 36 kr. Jonas Dambrauskas, Kazys Sedlickas, Juozas Butauskas, Kaz. Valiulis, po 50 kr. M. Polikaitienė, Zen. Jesterzemskas, Monika Kleizienė, V. Klimeika, Karolė Pažeraitė, po 60 kr. O. Kindurys (už 1973-4), A. Gogelis (už 1975), 100 kr. J. Presevičius (už keletą metų)

Susipratęs tautietis skaitykite ir platinate vienintelį P. Amerikoj lietuvių savaitraštį - MŪSŲ LIETUVĄ

PINTURAS REFORMAS

CASAS - APARTAMENTOS - LOJAS - ETCC

CASCOLAC E SYNTEKO

RASPAGENS, APLICAÇÃO CALAFETAÇÃO

EM 3 PAGAMENTOS

ATENDEMOS TODOS OS BAIRROS

ORCAMENTOS SEM COMPROMISSOS

TELEFONE 32 9516 J. DIMAVICIUS

MŪSŲ ŽINIOS

MET. R. KAI ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS VALDYBOS POSEDIS

Išvyko lapkričio 14 dieną V. Zelinos Klebonijoje. Buvo priimta religinės komisijos paruošta studijų popietės programa ir nutarta raginti visus lietuvius popietėj dalyvauti. O ir mes lietuviai katalikai turime žinoti ką sakoma antrasis Vatikano Susirinkimas.

Popietis įvyks gruodžio 8 dieną 15 val. Jaunimo Namuose.

Kunigų vienybė Šventųjų Metų programa rengia šventkelionę į São Paulo Katedrą gruodžio 15. Šventkelionės programa sutvarkyta taip, kad joje dalyvaujantieji gali gauti šventųjų metų atlaidus. 15 val. Katedroje bus šv. Mišios lietuviškai. Giedos L.K. Bendruomenės choras. Klebonas atsiklausė valdybos, ar tą dieną reikia V. Zelinoje lietuviškų pamaldų. Visi vienbalsiai nusprendė, kad reikia rūpintis, kad kuo daugiau lietuvių tą dieną susirinktų į katedrą, nes bus ten ne tik religinė šventkelionė, bet tuo pačiu ir tautinė manifestacija. Todėl gruodžio 15 Vila Zelinoje 11 val. lietuviškų pamaldų nebus. Jei kas dėl svarbios priežasties negalėtų vykti į katedrą, yra prašomas dalyvauti kitose mišiose.

Buvo nutarta daryti vargonų reformą. Reformos išlaidoms padengti bus daromas vėjus.

Visi naujai priimtieji nariai prašomi iki Kalėdų užsimokėti nario mokestį už lapkričio ir gruodžio mėnesius. Nario mokestis šiemet yra Vyrams Cr\$ 3,00 ir moterims Cr\$ 2,00 mėnesiui. 75 metais vyrams bus penki kruzeirai, moterims trys. Be to sekančiais metais bus dešimtinės „dizimo“ vėjus. Kiti dienotvarkės punktai dėl laiko stokos nebuvo svarstyti. Posėdyje dalyvavo 7 iš 9 valdybos narių. Sekantis posėdis bus lapkričio 28 dieną.

Pareiškimus padavusieji nariai, kurie nerado savo pavardžių priimtųjų sąrašuose, prašomi papildyti pareiškimus iš naujo, nes jų pareiškimai nepateko į naujosios valdybos raškas.

GRĮŽO PO OPERACIJOS

Mūsų tautietį ANTANĄ KAIRĮ prieš kiek laiko operavo Gastro Klinikoje prof. Dr. Paulo Carvalho. Praėjus 20 dienų po operacijos, grįžo namo R. Conchilhas, 569 (telef. 298-4104), Chacrinha, Tremembé. Linkime jam greit pilnai pasveikti.

LITERATŪROS BŪRELIS

kviečia lietuvių visuomenę į savo šiais metais, paskutinį pobūvį, kuris įvyks Lietuvių Sąjungos Alianča rūmuose, Rua Lituania, 67 Mokoje, š.m. lapkričio m. 30 d. 20 val. (šeštadienį)

Tikslas – supažinti visuomenę su būrelio veikla, kuri apima lietuvių kultūros ir literatūros apraiškas.

Programa bus gausi ir įdomi. Įėjimas laisvas.

Ateikite ir įsitikinsite.

Lit. Būrelio vadovybė

LANKĖSI IŠ LOS ANGELES

Pereitą savaitę Rio de Janeiro ir São Paule savo įmonės „Astro-Arc“ reikalais atvyko jos savininkas Gasparas Kazlauskas iš Los Angeles, tardamasis su laivynu ir didesnėm firmom, kuriom būtų reikalingas šios lietuvių vedamos firmos metaliniams vamzdžiams lydinti (šveisuoti) automatiniai prietaisai, jau vartojami JAV-se. Kanadoje. Europoje. Sov Sąjungoje ir kitur

Šio "MŪSŲ LIETUVOS" numerio

GARBĖS LEIDĖJAS yra

J. Pr. Mons. **ALEKSANDRAS V. ARMINAS**

Jam nuoširdžiausia padėka ir geriausi linkėjimai.

ML Administracija

KUN. H. ŠULCAS

Lapkričio pradžioje pravedė Čikagoje lietuviams moterims rekolekcijas kun. H. Šulcas, prieš tai pravedęs susikaupimo dienas tėvams pranciškonams Toronte. Iki gruodžio pradžios praves vyrams ir moterims rekolekcijas Toronte, kartu su kun. Yla dalyvaus studijų dienoje Putname, JAV.

Nuo gruodžio vidurio iki sausio pabaigos jo pašto adresas: J.- Wolff - Str. 1 - 314 Lueneburg W. Germany.

Jau ruošiamas KALĖDINIS ML numeris, su Kučių apeigomis lietuviškai ir portugališkai. Tad galėsit jį nusiųsti lietuviškai mažiau suprantantiems tautiečiams bei bičiuliams brazilams. Užsisakykite iš anksto

VEIKLOS KALENDORIUS

LAPKRITIS

30 - Literatūros vakaras Rua Lituania, 20 val.

GRUODIS

1 - Imigrantų diena, Rua Tutoia, 1125:
- LKB-nės Choro pietūs
- Akademikų sambūrio susirinkimas, 16 val.

6 - Akademikų vakariėnė.

6 - 7 - PLJ Kongreso studijų diena gamtoje

8 Pasauliečių apaštalavimo susirinkimas, 15 val.

14 Museu do Presépio pasirodymas

15 - Šv. Metų atlaidai katedroj, 15 val.

20 - Šv. Kazimiero p-jos „Maldos už Lietuvą“ diena

23 - Šv. Juozapo p-jos „Maldos už Lietuvą“ diena

31 - Metų sutikimas

L. K. BENDRUOMENĖS CHORAS

Šv. Cecilijos Šventės proga gruodžio 1 d. 12 val. ir 30 min. Jaunimo namuose ruošia **IŠKILMINGUS PIETUS SU PROGRAMA**

Visi lietuviai kviečiami dalyvauti. Pakvietimai galima įsigyti pas choristus ir V. Zelinos klebonijoje.

ŠAUNŲ NAUJŲ METŲ SUTIKIMA

Visiems lietuviams ir jų draugams šiemet rengia L. K. Švento Juozapo Bendruomenė ir Choras Seselių Pranciškiečių Salėje.

Pradžią 22 val.

Visi kviečiami dalyvauti.

Pakvietimai ir staliukai pas choristus, rengimo komisijos narius ir V. Zelinos klebonijoje.

OÉÉÉ, KLAUSYKITE VISI:

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS. PARA HOMENS, SENHORAS E CRIANÇAS. MINI-SOMBRINHAS. TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.517

C. G. C. 66.882.809/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274-0677 - (Res. 274-1886)
São Paulo

MŪSŲ LIETUVA

NOSSA LITUANIA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTÔNIO AQUINO
Redator: Jonas Kidykas
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 36 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 170 kr. Paskiro numerio kaina: 70 centavų. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožiūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavardė pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėju nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas antradienį. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai teiktini ne vėliau, kaip iki antradienio pietų.